

عنوان مقاله:

راهکارهای چگونگی بهره گیری از شرایط اقلیمی در بناهای معماری نوین در شهرهای ساحلی مازندران

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی افق های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی و مدیریت فرهنگی شهرها (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

مرضیه زندی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته معماری دانشگاه آزاد اسلامی چالوس

خلاصه مقاله:

شرایط اقلیمی هر منطقه، همواره یکی از موضوعات کلیدی در حوزه معماری در گذشته بوده است. ساختمان سازان برای تامین شرایط آسایش انسان می بایست به آفتاب، باد، بارندگی و سرمای زمستان و گرمای تابستان توجه می کردند و برای اجرای بنا نیز باید به امکانات موجود و مصالح بومی و در دسترس اهمیت می دادند. در کشور ما نیز خانه های ساخته شده در مناطق پیر باران سواحل دریای خزر، بصورت برون گرا، با امکانات تهویه طبیعی و با بام شیبدار ساخته می شد. اگر در معماری مدرن فرم تابع عملکرد است، در معماری گذشته فرم تابع اقلیم بوده است. یعنی در هر اقلیم فرم ساختمان تابع شرایط اقلیمی آن منطقه بوده. در اقلیم سرد، گرم و خشک یا مرطوب، فرم ساختمان و مصالح و جزئیات اجرایی آن به گونه ای انتخاب و طراحی می شده که از اقلیم و شرایط محیطی حداکثر استفاده صورت گیرد و آسایش انسان در آن اقلیم با حداقل مصرف انرژی حاصل می شود. هدف از تحقیق حاضر دستیابی به اصول طراحی بناهای معماری نوین با بهره گیری از شرایط و عناصر اقلیمی شمال کشور و در شهرهای ساحلی مازندران و تاثیر آن بر بناهای نوین معماری است. نتیجه تحقیق طراحی اصولی معمارانه برای بناهای نوین معماری با تلفیق عناصر اقلیمی شمال شهرهای ساحلی مازندران است. از جمله این نتایج می توان بر تاثیر چشم گیر طبیعت در ارتباط با طراحی بنا و استفاده از مصالح و شرایط اقلیمی منطقه بر کاهش هزینه و کاهش مصرف انرژی است. بناهای معماری نوین با بهره گیری از عناصر اقلیمی شمال کشور و با استفاده از گونه های گیاهی توسط شکل های مختلف و استفاده از طبیعت به عنوان یک پدیده و استفاده فضاهای طبیعی و شرایط مناسب اقلیمی این منطقه گامی موثر در بهبود بهره گیری از شرایط اقلیمی معتدل و مرطوب می باشد.

کلمات کلیدی:

اقلیم، معماری نوین، مصالح بومی، عناصر اقلیمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/733058>

